

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยในการศึกษาวัตถุประสงค์แรกเพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารและวัตถุประสงค์ที่สองเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น 311 ราย โดยได้นำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

4.1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

ผลการศึกษาประชากรพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 311 ราย สามารถแสดงข้อมูลทั่วไปของประชากรพนักงานธนาคารประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ระดับตำแหน่ง รายได้ที่ได้รับต่อเดือน เงินออม และภาระหนี้สิน

เพศ พบว่า พนักงานธนาคารเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศ จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 อายุ พบว่า พนักงานธนาคารมีอายุระหว่าง 20- 30 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมามีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.3

สถานภาพสมรส พบว่า พนักงานธนาคารมีสถานภาพโสด มากที่สุด โดยมีจำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมามี สถานภาพสมรส จำนวน 77 คิดเป็นร้อยละ 24.8

ระดับการศึกษา พบว่า พนักงานธนาคารมีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 83.2รองลงมามีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8

ประสบการณ์ทำงาน พบว่า พนักงานธนาคารมีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมามีประสบการณ์ทำงาน 11 ปีขึ้นไป จำนวน 58 คนคิดเป็นร้อยละ 18.6

ระดับตำแหน่ง พบว่า พนักงานธนาคารมีตำแหน่งเจ้าหน้าที่ระดับ จำนวน 110 คนคิดเป็นร้อยละ 35.4 รองลงมามีตำแหน่งเจ้าหน้าที่ระดับ 8 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 19.5

รายได้ที่ได้รับต่อเดือน พบว่า พนักงานธนาคารมีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา มีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

เงินออม พบว่า พนักงานธนาคารมีเงินออม ต่ำกว่า 2,500 บาท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา มีเงินออม 2,501-4,500 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7

ภาระหนี้สิน พบว่า พนักงานธนาคารมีภาระหนี้สินมากกว่าไม่มีภาระหนี้สิน มีภาระหนี้สิน จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 และไม่มีภาระหนี้สินจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 โดยหนี้สินส่วนใหญ่คือ หนี้สินเพื่อยานพาหนะ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของประชากร จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ระดับตำแหน่ง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เงินออม หนี้สิน และประเภทหนี้สิน

ข้อมูลทั่วไป	ประชากร	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	66	21.2
หญิง	245	78.8
รวม	311	100
อายุ		
20 - 30 ปี	204	65.5
31 - 40 ปี	42	13.3
41 - 50 ปี	35	11.5
51 ปีขึ้นไป	30	9.7
รวม	311	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	91	29.2
15,001 - 25,000 บาท	132	42.5
25,001 - 35,000 บาท	52	16.8
มากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป	36	11.5
รวม	311	100
เงินออม		
ต่ำกว่า 2,500 บาท	132	42.5
2,501-4,500 บาท	80	25.7
4,501-7,500 บาท	69	22.1
7,500 บาทขึ้นไป	30	9.7
รวม	311	100

ที่มา : จากการสำรวจปี 2555

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของประชากร จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ระดับตำแหน่ง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เงินออม หนี้สิน และประเภทหนี้สิน

ข้อมูลทั่วไป	ประชากร	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ภาระหนี้สิน		
มีหนี้สิน	184	59.3
ไม่มีหนี้สิน	127	40.7
รวม	311	100
ประเภทหนี้สิน		
หนี้สินเพื่อการบริโภค	11	3.5
หนี้สินเพื่อยานพาหนะ	60	19.5
หนี้สินเพื่อที่อยู่อาศัย	52	16.8
หนี้สินเพื่อข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ	37	11.5
หนี้สินเพื่อการศึกษาของบุตรหลาน	13	4.4
หนี้สินอื่นๆ	11	3.5
รวม	184	100

ที่มา : จากการสำรวจปี 2555

4.2 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

4.2.1 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตในด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ประกอบด้วยค่าตอบแทนที่ยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมวิชาชีพอื่นที่มีลักษณะงานใกล้เคียงและคล้ายคลึงกัน ค่าตอบแทนที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายตามภาวะเศรษฐกิจการครองชีพในปัจจุบัน ปริมาณงานที่ได้รับเหมาะสมกับค่าตอบแทนที่ได้ ความพอใจกับสวัสดิการต่างๆที่ได้รับจากองค์กร

ผลการศึกษาประชากรจำนวน 311 รายพบว่าค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุดในลำดับที่ 1 คือ ค่าตอบแทนที่ยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมวิชาชีพอื่นที่มีลักษณะงานใกล้เคียงและคล้ายคลึงกัน รองลงมาลำดับที่ 2 คือ ความพอใจกับสวัสดิการต่างๆที่ได้รับจากองค์กร ลำดับที่ 3 คือ ปริมาณงานที่ได้รับเหมาะสมกับค่าตอบแทนที่ได้ และลำดับที่ 4 คือ ค่าตอบแทนที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายตามภาวะเศรษฐกิจการครองชีพในปัจจุบันแสดงได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอ และยุติธรรม	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
1.ค่าตอบแทนที่ยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมวิชาชีพอื่นที่มีลักษณะงานใกล้เคียงและคล้ายคลึงกัน	3	22	44	162	63	7	3.00 (ปานกลาง)	1
2.ค่าตอบแทนที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายตามภาวะเศรษฐกิจการครองชีพในปัจจุบัน	3	30	72	129	77	33	2.80 (ปานกลาง)	4
3.ปริมาณงานที่ได้รับเหมาะสมกับค่าตอบแทนที่ได้	3	25	72	149	56	6	2.81 (ปานกลาง)	3
4.ท่านมีความพอใจกับสวัสดิการต่างๆที่ได้รับจากองค์กร	3	22	71	149	60	6	2.83 (ปานกลาง)	2
ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน = 2.05 (มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.2 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ประกอบบริเวณที่ทำงานมีความสะอาด แสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทสะดวกเอื้อต่อการปฏิบัติงาน ปริมาณลูกค้ำมีความเหมาะสมกับจำนวนบุคลากรของธนาคาร สำนักงานมีอุปกรณ์ป้องกันภัยเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินอย่างเพียงพอและอยู่ในสภาพใช้งานได้ทันที สำนักงานมีการจัดห้องสันทนาการเพื่อให้บุคลากรได้พักผ่อน หรือออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ การให้ความรู้อบรมบุคลากรเพื่อตระหนักถึงสภาพการทำงานให้ปลอดภัยเพื่อป้องกันอุบัติเหตุและส่งเสริมสุขภาพที่ดีของผู้ปฏิบัติ บุคลากรทุกระดับของธนาคารได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีการ

ผลการศึกษาประชากรจำนวน 311 รายพบว่าค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุดในลำดับที่ 1 คือ บุคลากรทุกระดับของธนาคารได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีรองลงมาลำดับที่ 2 คือ สำนักงานมีอุปกรณ์ป้องกันภัยเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินอย่างเพียงพอและอยู่ในสภาพใช้งานได้ทันทีลำดับที่ 3 คือบริเวณที่ทำงานมีความสะอาด แสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทสะดวกเอื้อต่อการปฏิบัติงาน ลำดับที่ 4 คือ ปริมาณลูกค้ำมีความเหมาะสมกับจำนวนบุคลากรของธนาคาร ลำดับที่ 5 คือ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ลำดับที่ 6 คือการให้ความรู้อบรมบุคลากรเพื่อตระหนักถึงสภาพการทำงานให้ และลำดับที่ 7 คือ สำนักงานมีการจัดห้องสันทนาการเพื่อให้บุคลากรได้พักผ่อน หรือออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพแสดงได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ด้านสภาพการทำงานที่ ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
5.บริเวณที่ทำงานมีความสะอาด แสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเท สะดวกเอื้อต่อการปฏิบัติงาน	0	11	36	135	69	60	3.42 (ปานกลาง)	3
6.ปริมาณลูกค้ำมีความเหมาะสมกับ จำนวนบุคลากรของธนาคาร	3	25	66	113	80	24	3.02 (ปานกลาง)	4
7.สำนักงานมีอุปกรณ์ป้องกันภัย เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินอย่าง เพียงพอและอยู่ในสภาพใช้งานได้ ทันที	0	11	38	135	83	44	3.35 (ปานกลาง)	2
8.สำนักงานมีการจัดห้องสันทนาการ เพื่อให้บุคลากรได้พักผ่อน หรือ ออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพ	14	52	52	118	47	28	2.69 (ปานกลาง)	7
9.อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการ ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ	11	38	36	127	61	38	2.97 (ปานกลาง)	5
10.การให้ความรู้อบรมบุคลากรเพื่อ ตระหนักถึงสภาพการทำงานให้	3	33	63	110	77	25	2.96 (ปานกลาง)	6
11.บุคลากรทุกระดับของธนาคาร ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	0	11	16	124	91	69	3.61 (มาก)	1
ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน = 3.14 (มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.3 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน ประกอบด้วยตำแหน่งพร้อมที่จะให้ก้าวขึ้นไปตามลำดับ งานที่ทำให้ต้องใช้ความรู้ความสามารถที่สูงขึ้น การส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานมีการนำเสนอผลงานอยู่เสมอ หน่วยงานมีการสับเปลี่ยนโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล โอกาสให้พนักงานทุกคนที่มีความใฝ่รู้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป

ผลการศึกษาประชากรจำนวน 311 ราย พบว่าค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุดในลำดับที่ 1 คือ ในองค์กรของท่านมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานมีการนำเสนอผลงานอยู่เสมอ รองลงมาลำดับที่ 2 คือ หน่วยงานมีตำแหน่งพร้อมที่จะให้ก้าวขึ้นไปตามลำดับ ลำดับที่ 3 คือ มอบหมายงานที่ทำให้ต้องใช้ความรู้ความสามารถที่สูงขึ้น และลำดับที่ 4 คือ ในหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติอยู่มีการสับเปลี่ยนโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคลและในหน่วยงานของท่านได้เปิดโอกาสให้พนักงานทุกคนที่มีความใฝ่รู้มีโอกาสในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้นไปแสดงได้ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ด้านความก้าวหน้าและความ มั่นคงในหน้าที่การงาน	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
12.หน่วยงานมีตำแหน่งพร้อม ที่จะให้ก้าวขึ้นไปตามลำดับ	0	14	25	129	110	33	3.40 (ปานกลาง)	2
13.มอบหมายงานที่ทำให้ต้องใช้ ความรู้ความสามารถที่สูงขึ้น	0	8	28	140	113	22	3.36 (ปานกลาง)	3
14.ในองค์กรของท่านมีการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ พนักงานมีการนำเสนอผลงาน อยู่เสมอ	0	14	27	121	102	47	3.45 (ปานกลาง)	1
15.ในหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติ อยู่มีการสับเปลี่ยนโยกย้าย ตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสมกับ ความสามารถของแต่ละบุคคล	6	6	33	159	85	22	3.22 (ปานกลาง)	4
16.ในหน่วยงานของท่านได้ เปิดโอกาสให้พนักงานทุกคนที่ มีความใฝ่รู้มีโอกาสใน การศึกษาต่อระดับสูงขึ้นไป	8	8	47	127	85	36	3.22 (ปานกลาง)	4
ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน = 3.33 (มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.4 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถ

ด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถ ประกอบด้วยโอกาสที่ได้นำความรู้ความสามารถมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ ผู้บังคับบัญชานับสนุนเปิดโอกาสไปอบรมหลักสูตรต่างๆเพื่อนำมาพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำงาน หน่วยงานมีการประชุมทางด้านวิชาการเพื่อให้พนักงานได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอ หน่วยงานมีการประชุมทางด้านวิชาการเพื่อให้พนักงานได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอ หน่วยงานมีแหล่งความรู้ ข้อมูลข่าวสารค้นหาได้สะดวก การสนับสนุนให้พนักงานมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆอยู่เสมอ

ผลการศึกษาประชากรจำนวน 311 ราย พบว่าค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุดในลำดับที่ 1 คือ ผู้บังคับบัญชานับสนุนเปิดโอกาสไปอบรมหลักสูตรต่างๆเพื่อนำมาพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำงานรองลงมาลำดับที่ 2 คือ หน่วยงานมีการประชุมทางด้านวิชาการเพื่อให้พนักงานได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอและมีการสนับสนุนให้พนักงานมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆอยู่เสมอ ลำดับที่ 4 คือในหน่วยงานมีแหล่งความรู้ ข้อมูลข่าวสารค้นหาได้สะดวกและในหน่วยงานมีแหล่งความรู้ ข้อมูลข่าวสารค้นหาได้สะดวก และลำดับที่ 6 คือท่านมีโอกาสดำเนินการนำความรู้ความสามารถของท่านมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่แสดงได้ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถ

ด้านโอกาสในการพัฒนาขีด ความสามารถ	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน						ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
17.ท่านมีโอกาสดำเนินการนำความรู้ ความสามารถของท่านมาใช้ในการ ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่	0	11	47	151	80	22	3.18 (ปานกลาง)	6
18.ผู้บังคับบัญชานับสนุน เปิดโอกาสไปอบรมหลักสูตร ต่างๆเพื่อนำมาพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำงาน	0	16	38	116	116	25	3.30 (ปานกลาง)	1
19.หน่วยงานมีการประชุม ทางด้านวิชาการเพื่อให้ พนักงานได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอ	0	14	49	113	113	22	3.26 (ปานกลาง)	2
20.ในหน่วยงานมีแหล่งความรู้ ข้อมูลข่าวสารค้นหาได้สะดวก	0	22	36	146	85	22	3.16 (ปานกลาง)	4
21.มีการสนับสนุนให้พนักงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานใหม่ๆอยู่เสมอ	0	8	52	124	105	22	3.26 (ปานกลาง)	2
ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน = 3.23 (มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.5 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ประกอบด้วยพนักงานทุกระดับมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น พนักงานทุกสายงานในหน่วยงานมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ด้านการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้พนักงานในหน่วยงานได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน ทีมงานของธนาคารสามารถแสดงความคิดเห็นและมีการประสานงานและปฏิบัติงานร่วมกันในการให้บริการลูกค้า

ผลการศึกษาประชากรจำนวน 311 ราย พบว่าค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุดในลำดับที่ 1 คือ พนักงานทุกระดับมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น รองลงมาลำดับที่ 2 คือ ทีมงานของธนาคารสามารถแสดงความคิดเห็นและมีการประสานงานและปฏิบัติงานร่วมกันในการให้บริการลูกค้า ลำดับที่ 3 คือ พนักงานทุกสายงานในหน่วยงานมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี และลำดับที่ 4 คือ ในหน่วยงานมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้พนักงานในหน่วยงานได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน แสดงได้ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
22.พนักงานทุกระดับมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น	0	6	6	71	170	58	3.87 (มาก)	1
23.พนักงานทุกสายงานในหน่วยงานมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี	3	8	44	107	102	47	3.41 (ปานกลาง)	3
24.ในหน่วยงานมรการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้พนักงานในหน่วยงานได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน	3	14	44	102	113	35	3.34 (ปานกลาง)	4
25.ทีมงานของธนาคารสามารถแสดงความคิดเห็นและมีการประสานงานและปฏิบัติงานร่วมกันในการให้บริการลูกค้า	3	3	33	80	148	44	3.61 (มาก)	2
ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน = 3.55 (มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.6 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านสิทธิส่วนบุคคล

ด้านสิทธิส่วนบุคคล ประกอบด้วยสิทธิปฏิเสธงานที่ไม่ตรงกับความสามารถและอยู่นอกเหนือความรับผิดชอบ ผู้บังคับบัญชาไม่ก้าวก่ายในเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวข้องกับงาน ความเสมอภาคในเรื่องกฎระเบียบการประเมินผลงาน ค่าตอบแทน ความเคารพต่อหน้าที่และความเป็นบุคคล

ผลการศึกษาประชากรจำนวน 311 ราย พบว่าค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุดในลำดับที่ 1 คือ พนักงานทุกคนให้ความเคารพต่อหน้าที่และความเป็นบุคคล รองลงมาลำดับที่ 2 คือ พนักงานในที่ทำงานได้รับความเสมอภาคในเรื่องกฎระเบียบการประเมินผลงาน ค่าตอบแทนลำดับที่ 3 คือ ผู้บังคับบัญชาไม่ก้าวก่ายในเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวข้องกับงาน และลำดับที่ 4 คือสิทธิปฏิเสธงานที่ไม่ตรงกับความสามารถและอยู่นอกเหนือความรับผิดชอบ แสดงได้ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านสิทธิส่วนบุคคล

ด้านสิทธิส่วนบุคคล	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
26.สิทธิปฏิเสธงานที่ไม่ตรงกับความสามารถและอยู่นอกเหนือความรับผิดชอบ	14	55	47	126	63	6	2.60 (ปานกลาง)	4
27.ผู้บังคับบัญชาไม่ก้าวก่ายในเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวข้องกับงาน	6	30	44	115	94	22	3.05 (ปานกลาง)	3
28.พนักงานในที่ทำงานได้รับความเสมอภาคในเรื่องกฎระเบียบการประเมินผลงาน ค่าตอบแทน	6	22	52	115	88	22	3.10 (ปานกลาง)	2
29.พนักงานทุกคนให้ความเคารพต่อหน้าที่และความเป็นบุคคล	6	14	30	113	104	44	3.38 (ปานกลาง)	1
ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน = 3.55 (มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.7 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านจังหวะชีวิต

ด้านจังหวะชีวิต ประกอบด้วยด้านมีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ ด้านการทำงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต ด้านวางแผนกิจกรรมต่างๆในชีวิตไว้ล่วงหน้าได้

ผลการศึกษาในกลุ่มประชากรจำนวน 311 ราย พบว่าค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด ในลำดับที่ 1 คือ การวางแผนกิจกรรมต่างๆในชีวิตไว้ล่วงหน้าได้ รองลงมาลำดับที่ 2 การทำงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต และลำดับที่ 3 มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ แสดงได้ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านจังหวะชีวิต

ด้านจังหวะชีวิต	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน						ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
30.มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ	0	49	66	113	61	22	2.81 (ปานกลาง)	3
31.การทำงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต	0	30	44	146	66	25	2.95 (ปานกลาง)	2
32.การวางแผนกิจกรรมต่างๆในชีวิตไว้ล่วงหน้าได้	3	33	58	126	66	25	3.04 (ปานกลาง)	1
ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน = 2.93 (มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.8 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม ประกอบด้วยมีหน่วยงานให้บริการลูกค้าจนเป็นที่พอใจแก่ผู้มาใช้บริการ ช่วยให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดี รมรงค์ให้พนักงานในหน่วยงานตระหนักในการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อ

ผลการศึกษาประชากรจำนวน 311 ราย พบว่าค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุดในระดับที่ 1 คือ หน่วยงานให้บริการลูกค้าจนเป็นที่พอใจแก่ผู้มาใช้บริการ รองลงมาลำดับที่ 2 มีการรมรงค์ให้พนักงานในหน่วยงานตระหนักในการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคม และลำดับที่ 3 งานมีส่วนช่วยให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดี แสดงได้ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ด้านความเป็นประโยชน์ ต่อสังคม	ระดับความพึงพอใจคุณภาพ ชีวิตการทำงาน						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
33.หน่วยงานให้บริการลูกค้าจนเป็นที่พอใจแก่ผู้มาใช้บริการ	0	14	33	143	94	27	3.28 (ปานกลาง)	1
34.งานมีส่วนช่วยให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดี	0	11	47	151	88	14	3.15 (ปานกลาง)	3
35.มีการรมรงค์ให้พนักงานในหน่วยงานตระหนักในการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคม	0	8	60	132	83	28	3.19 (ปานกลาง)	2
ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงาน = 3.20 (มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.9 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน ทั้ง 8 ด้าน

จากตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 8 ด้าน คือด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน ด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ ด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านสิทธิส่วนบุคคล ด้านจังหวะชีวิต และด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกันทั้ง 8 หมวด และค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานรวมมีคุณภาพชีวิตปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 3.15 แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตการทำงานแล้วจะพบว่าลำดับที่ 1 คือ คุณภาพชีวิตการทำงานด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น รองลงมาลำดับที่ 2 คือ คุณภาพชีวิตการทำงานด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน ลำดับที่ 3 คือคุณภาพชีวิตการทำงานด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ ลำดับที่ 4 คือ คุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม ลำดับที่ 5 คือ คุณภาพชีวิตการทำงานด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ลำดับที่ 6 คือ คุณภาพชีวิตการทำงานด้านสิทธิส่วนบุคคล ลำดับที่ 7 คือ คุณภาพชีวิตการทำงานด้านจังหวะชีวิต และลำดับที่ 8 คือ คุณภาพชีวิตการทำงานด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงคุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 8 ด้าน

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน	ค่าเฉลี่ย คุณภาพ ชีวิตการ ทำงาน	แปลผล	ลำดับ
ด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	3.55	คุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง	1
ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน	3.33	คุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง	2
ด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ	3.23	คุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง	3
ด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม	3.20	คุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง	4
ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ	3.14	คุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง	5
ด้านสิทธิส่วนบุคคล	3.03	คุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง	6
ด้านจังหวะชีวิต	2.93	คุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง	7
ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม	2.86	คุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง	8
ระดับความสุขรวม	3.15	คุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง	

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ อายุ เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เงินออม และหนี้สิน กับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน ด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ ด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านสิทธิส่วนบุคคล ด้านจังหวะชีวิต ด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 59.0 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามเพศ พบว่าประชากรทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 21.081 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ เพศชายส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ส่วนเพศหญิงมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและน้อย ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านค่าตอบแทนที่ เพียงพอและยุติธรรม	มีน้อย	3 (4.2)	71 (29.2)	74 (16.7)
	มีปานกลาง	46 (70.8)	194 (47.2)	120 (59.0)
	มีมาก	17 (25.0)	58 (23.6)	75 (24.3)
	รวม	66 (100.0)	245 (100.0)	311 (100.00)
$\chi^2 = 21.081$, $df = 5$, $Sig = 0.001$, $Error = 11.1\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 41.1 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามเพศ พบว่าประชากรทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 14.156 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ เพศชายส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ส่วนเพศหญิงมีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านสภาพการทำงานที่ ปลอดภัยและส่งเสริม สุขภาพ	มีน้อย	6 (8.3)	30 (12.4)	36 (19.2)
	มีปานกลาง	38 (58.3)	102 (41.5)	140 (41.1)
	มีมาก	22 (33.4)	113 (46.1)	135 (39.7)
	รวม	66 (100.0)	245 (100.0)	311 (100.0)
	$\chi^2 = 14.156$, $df = 4$, $Sig = 0.000$ Error = 0.0%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับด้านความก้าวหน้าความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 41.2 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามเพศ พบว่าประชากรทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความก้าวหน้าความมั่นคงในหน้าที่การงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 11.666 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.200 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้ไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความก้าวหน้าความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านความก้าวหน้าความ มั่นคงในหน้าที่การงาน	มีน้อย	8 (12.5)	63 (25.8)	71 (19.1)
	มีปานกลาง	30 (45.8)	83 (33.7)	113 (39.7)
	มีมาก	28 (41.7)	99 (40.5)	127 (41.2)
	รวม	66 (100.0)	245 (100.0)	311 (100.0)
$\chi^2 = 11.666$, $df = 4$, $Sig = 0.200$ Error = 20.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 42.7 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามเพศ พบว่าประชากรทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 31.101 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ เพศชายส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ส่วนเพศหญิงมีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านโอกาสในการ พัฒนาขีดความรู้ ความสามารถ	มีน้อย	3 (4.2)	66 (26.9)	69 (15.5)
	มีปานกลาง	38 (58.3)	66 (26.9)	104 (42.7)
	มีมาก	25 (37.5)	113 (46.2)	138 (41.8)
	รวม	66 (100.0)	245 (100.0)	311 (100.0)
$\chi^2 = 31.101$, $df = 4$, $Sig = 0.000$ Error = 0.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคล

อื่น

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 48.4 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามเพศ พบว่าประชากรทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 18.000 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ เพศชายส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ส่วนเพศหญิงมีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านการทำงานร่วมกัน และความสัมพันธ์กับ บุคคลอื่น	มีน้อย	11 (16.7)	42 (16.8)	53 (16.7)
	มีปานกลาง	28 (41.7)	68 (28.2)	96 (34.9)
	มีมาก	27 (41.6)	135 (55.0)	162 (48.4)
	รวม	66 (100.0)	245 (100.0)	311 (100.0)
	$\chi^2 = 18.00$, $df = 5$, $Sig = 0.003$ Error = 11.1%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับด้านสิทธิบุคคล

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 41.2 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามเพศ พบว่าประชากรทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสิทธิบุคคล พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 16.255 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ เพศชายส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ส่วนเพศหญิงมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสิทธิส่วนบุคคล

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านสิทธิส่วนบุคคล	มีน้อย	14 (20.8)	58 (23.5)	72 (22.1)
	มีปานกลาง	25 (37.5)	88 (36.0)	113 (36.7)
	มีมาก	27 (41.7)	99 (40.5)	126 (41.2)
	รวม	66 (100.0)	245 (100.0)	311 (100.0)
$\chi^2 = 16.255$, $df = 5$, $Sig = 0.006$ Error = 11.1%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับด้านจังหวะชีวิต

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 42.7 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามเพศ พบว่าประชากรทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านจังหวะชีวิต พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.302 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.054 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ เพศชายส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ส่วนเพศหญิงมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและมาก ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านจังหวะชีวิต

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านจังหวะชีวิต	มีน้อย	19 (29.2)	74 (30.3)	93 (29.7)
	มีปานกลาง	28 (41.7)	107 (43.8)	135 (42.7)
	มีมาก	19 (29.1)	64 (25.9)	83 (27.6)
	รวม	66 (100.0)	245 (100.0)	311 (100.0)
$\chi^2 = 9.302$, $df = 4$, $Sig = 0.054$ Error = 20.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 53.9 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามเพศ พบว่าประชากรทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคมพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 10.327 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.035 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ เพศชายส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ส่วนเพศหญิงมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและมาก ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านความเป็นประโยชน์ ต่อสังคม	มีน้อย	5 (8.3)	47 (16.9)	52 (12.7)
	มีปานกลาง	39 (58.3)	115 (49.6)	154 (53.9)
	มีมาก	22 (33.4)	83 (33.5)	105 (33.4)
	รวม	66 (100.0)	245 (100.0)	311 (100.0)
$\chi^2 = 10.327$, $df = 4$, $Sig = 0.035$ Error = 20.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.1 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามอายุ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 39.780 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน ค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	อายุ				รวม
		20 - 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
ค่าตอบแทนที่เพียงพอ และยุติธรรม	มีน้อย	47 (23.0)	12 (26.7)	10 (30.8)	6 (36.4)	75 (24.1)
	มีปานกลาง	102 (50.0)	16 (40.0)	25 (69.3)	19 (63.6)	162 (52.1)
	มีมาก	55 (33.3)	14 (33.3)	0 (0.0)	5 (18.2)	74 (23.8)
	รวม	204 (100.0)	42 (100.0)	35 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 39.780$, $df = 15$, $Sig = 0.000$ Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 40.8 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามอายุ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 10.327 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	อายุ				รวม
		20 - 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
ด้านสภาพการทำงานที่ ปลอดภัยและส่งเสริม สุขภาพ	มีน้อย	33 (16.3)	11 (26.7)	19 (53.9)	8 (27.2)	71 (22.8)
	มีปานกลาง	88 (43.2)	3 (6.7)	11 (30.8)	11 (36.4)	113 (36.3)
	มีมาก	83 (40.5)	28 (66.6)	5 (15.3)	11 (36.4)	127 (40.8)
	รวม	204 (100.0)	42 (100.0)	35 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2 = 10.327$, $df=12$, $Sig = 0.000$ Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษารายปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.11 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 45.0 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามอายุ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 82.432 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	อายุ				รวม
		20 - 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
ด้านความก้าวหน้าและ ความมั่นคงในหน้าที่การ งาน	มีน้อย	14 (6.8)	8 (20.0)	8 (23.1)	5 (18.2)	35 (11.3)
	มีปานกลาง	80 (39.2)	19 (46.7)	25 (69.2)	16 (54.5)	140 (45.0)
	มีมาก	110 (54.0)	15 (33.3)	2 (7.7)	9 (27.3)	136 (43.7)
	รวม	204 (100.0)	42 (100.0)	35 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 82.432$, $df=12$, $Sig = 0.000$ Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 44.7 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามอายุ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 77.801 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	อายุ				รวม
		20 - 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
ด้านโอกาสในการพัฒนา ขีดความรู้ความสามารถ	มีน้อย	38 (18.9)	11 (26.7)	8 (23.1)	5 (18.2)	68 (21.9)
	มีปานกลาง	66 (32.4)	8 (20.0)	22 (61.5)	11 (36.4)	104 (33.4)
	มีมาก	100 (48.7)	23 (53.3)	5 (15.4)	14 (45.4)	139 (44.7)
	รวม	204 (100.0)	42 (100.0)	35 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 77.81$, $df = 12$, $Sig = 0.000$ Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.13 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.1 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามอายุ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 42.485 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	อายุ				รวม
		20 - 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
ด้านการทำงานร่วมกัน และความสัมพันธ์กับ บุคคลอื่น	มีน้อย	34 (16.2)	6 (13.4)	8 (23.1)	5 (18.1)	53 (17.0)
	มีปานกลาง	52 (25.7)	8 (20.0)	22 (61.5)	14 (45.5)	96 (30.9)
	มีมาก	118 (58.1)	28 (66.6)	5 (15.4)	11 (36.4)	162 (52.1)
	รวม	204 (100.0)	42 (100.0)	35 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
$\chi^2=42.485$, $df=15$, $Sig = 0.000$ Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.14 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านสิทธิส่วนบุคคล

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 40.2 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามอายุ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสิทธิส่วนบุคคล พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 76.966 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสิทธิส่วนบุคคล

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	อายุ				รวม
		20 - 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
ด้านการทำงานร่วมกัน และความสัมพันธ์กับ บุคคลอื่น	มีน้อย	34 (16.3)	21 (46.7)	11 (30.8)	9 (27.2)	75 (24.1)
	มีปานกลาง	82 (40.5)	5 (13.3)	11 (30.8)	5 (18.2)	111 (35.7)
	มีมาก	88 (43.2)	16 (40.0)	5 (15.4)	16 (54.6)	125 (40.2)
	รวม	204 (100.0)	42 (100.0)	35 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 76.966$, $df = 15$, $Sig = 0.000$ Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.15 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านจังหวะชีวิต

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 43.1 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามอายุ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านจังหวะชีวิต พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 30.598 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านจังหวะชีวิต

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	อายุ				รวม
		20 - 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
ด้านจังหวะชีวิต	มีน้อย	60 (29.7)	16 (33.6)	11 (30.8)	8 (27.2)	95 (30.5)
	มีปานกลาง	88 (43.25)	13 (33.2)	22 (61.5)	11 (36.4)	134 (43.1)
	มีมาก	56 (27.1)	13 (33.2)	2 (7.7)	11 (36.4)	82 (26.4)
	รวม	204 (100.0)	42 (100.0)	35 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 77.81$, $df = 12$, $Sig = 0.002$ Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.16 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 49.5 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามอายุ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 57.433 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	อายุ				รวม
		20 - 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
ด้านความเป็นประโยชน์ ต่อสังคม	มีน้อย	33 (16.3)	5 (13.3)	8 (23.1)	5 (18.2)	51 (16.4)
	มีปานกลาง	99 (48.6)	19 (46.7)	25 (69.2)	11 (36.4)	154 (50.2)
	มีมาก	72 (35.1)	18 (40.0)	2 (7.7)	14 (45.4)	106 (34.1)
	รวม	204 (100.0)	42 (100.0)	35 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 57.433, df = 12, Sig = 0.000$ Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.17 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและ ยุติธรรม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 51.8 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 77.069 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน				รวม
		น้อย กว่า 1 ปี	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	
ด้านค่าตอบแทนที่ เพียงพอและยุติธรรม	มีน้อย	47 (23.0)	12 (26.7)	10 (30.8)	6 (36.4)	76 (22.4)
	มีปานกลาง	102 (50.0)	16 (40.0)	25 (69.2)	19 (63.6)	161 (51.8)
	มีมาก	55 (27.0)	14 (33.3)	0 (0.0)	5 (18.2)	74 (23.8)
	รวม	44 (100.0)	162 (100.0)	47 (100.0)	58 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=77.069$ df= 15 Sig=0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.18 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 40.8 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 32.352 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน				รวม
		น้อยกว่า 1 ปี	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	
ด้านสภาพการทำงานที่ ปลอดภัยและส่งเสริม สุขภาพ	มีน้อย	33 (16.3)	11 (26.7)	19 (53.9)	8 (27.2)	71 (22.8)
	มีปานกลาง	88 (43.2)	3 (6.7)	11 (30.8)	11 (36.4)	113 (36.3)
	มีมาก	83 (40.5)	28 (66.6)	5 (15.3)	11 (36.4)	127 (40.8)
	รวม	44 (100.0)	162 (100.0)	47 (100.0)	58 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=32.352$ df=12 Sig=0.001 Error = 11.1%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.19 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 45.0 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 45.422 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน				รวม
		น้อยกว่า 1 ปี	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	
ด้านความก้าวหน้าและ ความมั่นคงในหน้าที่การ งาน	มีน้อย	14 (6.8)	8 (20.0)	8 (23.1)	5 (18.2)	36 (116)
	มีปานกลาง	80 (39.2)	19 (46.7)	25 (69.2)	16 (54.5)	140 (45.0)
	มีมาก	11 0(54.0)	15 (33.3)	2 (7.7)	9 (27.3)	135 (43.4)
	รวม	44 (100.0)	162 (100.0)	47 (100.0)	58 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=45.422$ df=12 Sig=0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.20 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับด้านโอกาสในการพัฒนาขีด ความรู้ความสามารถ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 44.7 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้าน โอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 82.793 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่าประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน				รวม
		น้อยกว่า 1 ปี	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	
ด้านโอกาสในการพัฒนา ขีดความรู้ความสามารถ	มีน้อย	38 (18.9)	11 (26.7)	14 (38.5)	5 (18.2)	69 (22.2)
	มีปานกลาง	66 (32.4)	8 (20.0)	19 (53.8)	11 (36.4)	103 (33.1)
	มีมาก	100 (48.7)	23 (53.3)	2 (7.7)	11 (36.4)	139 (44.7)
	รวม	44 (100.0)	162 (100.0)	47 (100.0)	58 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=82.793$ df = 12 Sig=0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.21 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.1 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 52.885 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน				รวม
		น้อยกว่า 1 ปี	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	
ด้านการทำงานร่วมกัน และความสัมพันธ์กับ บุคคลอื่น	มีน้อย	34 (16.2)	6 (13.4)	8 (23.1)	5 (18.2)	53.0 (17.0)
	มีปานกลาง	52 (25.7)	8 (20.0)	22 (61.5)	11 (36.4)	96.0 (30.9)
	มีมาก	118 (58.1)	28 (66.6)	5 (15.4)	14 (45.4)	162 (52.1)
	รวม	44 (100.0)	162 (100.0)	47 (100.0)	58 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=52.885$ df = 15 Sig=0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.22 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับด้านสิทธิส่วนบุคคล

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 56.6 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสิทธิส่วนบุคคล พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 55.703 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสิทธิส่วนบุคคล

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน				รวม
		น้อยกว่า 1ปี	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	
ด้านสิทธิส่วนบุคคล	มีน้อย	34 (16.3)	21 (46.7)	11 (30.8)	9 (27.2)	70 (22.5)
	มีปานกลาง	82 (40.5)	5 (13.3)	19 (53.8)	5 (18.2)	65 (20.9)
	มีมาก	88 (43.2)	16 (40.0)	5 (15.4)	16 (54.6)	176 (56.6)
	รวม	44 (100.0)	162 (100.0)	47 (100.0)	58 (100.0)	311 (100)

$\chi^2=55.703$ df=15 Sig=0.000 Error = 0.0%

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.23 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับด้านจังหวะชีวิต

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 43.1 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามประสบการณ์การทำงานพบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านจังหวะชีวิต พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 30.366 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านจังหวะชีวิต

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน				รวม
		น้อยกว่า 1 ปี	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	
ด้านจังหวะชีวิต	มีน้อย	60 (29.7)	16 (33.6)	11 (30.8)	8 (27.2)	93 (29.9)
	มีปานกลาง	88 (43.2)	13 (33.2)	22 (61.5)	11 (36.4)	134 (43.1)
	มีมาก	56 (27.1)	13 (33.2)	2 (7.7)	11 (36.4)	84 (27.0)
	รวม	44 (100.0)	162 (100.0)	47 (100.0)	58 (100.0)	311 (100)
$\chi^2=30.366$ df = 12 Sig=0.002 Error = 20.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.24 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 49.2 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามประสบการณ์การทำงานพบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 31.282 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงานกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน				รวม
		น้อยกว่า 1 ปี	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	
ด้านความเป็นประโยชน์ ต่อสังคม	มีน้อย	33 (16.3)	5 (13.3)	8 (23.1)	5 (18.2)	52 (16.7)
	มีปานกลาง	99 (48.6)	19 (46.7)	25 (69.2)	11 (36.4)	153 (49.2)
	มีมาก	72 (35.1)	18 (40.0)	2 (7.7)	14 (45.4)	106 (36.1)
	รวม	44 (100.0)	162 (100.0)	47 (100.0)	58 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=30.366$ df = 12 Sig=0.002 Error = 11.1%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.25 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.4 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามรายได้ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรรายได้ มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 53.162 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				รวม
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านค่าตอบแทนที่ เพียงพอและยุติธรรม	มีน้อย	19 (21.2)	36 (27.1)	8 (15.8)	5 (30.8)	68 (21.9)
	มีปานกลาง	5 (30.8)	80 (60.4)	25 (47.4)	22 (61.5)	163 (52.4)
	มีมาก	36 (39.4)	16 (12.5)	19 (36.8)	9 (7.7)	80 (25.7)
	รวม	91 (100.0)	132 (100.0)	52 (100.0)	36 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 53.162$ df = 15 sig. = 0.000 Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.26 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 40.2 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามรายได้ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรรายได้ มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 49.699 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				รวม
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านสภาพการทำงานที่ ปลอดภัยและส่งเสริม สุขภาพ	มีน้อย	6 (6.1)	36 (27.1)	14 (26.3)	17 (46.2)	73 (23.5)
	มีปานกลาง	36 (39.4)	50 (37.5)	50 (37.5)	11 (30.8)	113 (36.3)
	มีมาก	49 (54.4)	46 (35.6)	22 (42.15)	8 (23)	125 (40.2)
	รวม	91 (100.0)	132 (100.0)	52 (100.0)	36 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 49.699$ df = 12 sig. = 0.000 Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.27 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 45.0 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามรายได้ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรรายได้ มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 62.235 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				รวม
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านความก้าวหน้าและ ความมั่นคงในหน้าที่การ งาน	มีน้อย	6 (6.1)	17 (12.5)	3 (5.3)	11 (30.8)	37 (11.9)
	มีปานกลาง	33 (36.4)	58 (43.8)	27 (52.6)	22 (61.5)	140 (45.0)
	มีมาก	52 (57.5)	57 (43.7)	22 (42.1)	3 (7.7)	134 (43.1)
	รวม	91 (100.0)	132 (100.0)	52 (100.0)	36 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2 = 62.235$ df= 12 sig. = 0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.28 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 44.4 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามรายได้ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรรายได้ มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้าน โอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 59.302 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้าน โอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				รวม
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,000 บาท ขึ้นไป	
ด้าน โอกาสในการพัฒนา ขีดความรู้ความสามารถ	มีน้อย	16 (18.2)	36 (27.1)	5 (10.5)	11 (30.8)	68 (21.9)
	มีปานกลาง	30 (33.3)	38 (29.2)	22 (42.1)	15 (38.5)	105 (33.8)
	มีมาก	45 (48.5)	58 (75.5)	25 (47.4)	10 (30.7)	138 (44.4)
	รวม	91 (100.0)	132 (100.0)	52 (100.0)	36 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 59.302$ df= 12 sig. =0.000 Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.29 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.7 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามรายได้ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรรายได้ มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 27.364 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.022 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				รวม
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านการทำงานร่วมกัน และความสัมพันธ์กับ บุคคลอื่น	มีน้อย	8 (9.1)	27 (20.9)	5 (10.5)	11 (30.8)	51 (16.4)
	มีปานกลาง	22 (34.2)	41 (31.2)	19 (36.8)	14 (38.4)	96 (30.9)
	มีมาก	61 (66.7)	64 (47.9)	28 (52.7)	11 (30.8)	164 (52.7)
	รวม	91 (100.0)	132 (100.0)	52 (100.0)	36 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 27.864$ df= 15 sig. =0.022 Error = 20.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.30 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับด้านสิทธิส่วนบุคคล

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 37.6 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามรายได้ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรรายได้ มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสิทธิส่วนบุคคล พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 61.879 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสิทธิส่วนบุคคล

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				รวม
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านสิทธิส่วนบุคคล	มีน้อย	2 (3.0)	41 (31.3)	14 (26.4)	14 (38.4)	71 (22.8)
	มีปานกลาง	38 (42.4)	44 (33.3)	19 (36.8)	11 (30.4)	112 (36.0)
	มีมาก	51 (54.6)	47 (35.4)	19 (36.8)	11 (30.4)	117 (37.6)
	รวม	91 (100.0)	132 (100.0)	52 (100.0)	36 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 61.879$ df= 15 sig. =0.000 Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.31 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับด้านจังหวะชีวิต

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 43.4 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามรายได้ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรรายได้ มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านจังหวะชีวิต พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 87.762 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านจังหวะชีวิต

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				รวม
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านจังหวะชีวิต	มีน้อย	8 (9.1)	63 (47.9)	8 (15.8)	14 (38.7)	93 (29.9)
	มีปานกลาง	47 (51.5)	44 (33.3)	33 (63.2)	11 (30.8)	135 (43.4)
	มีมาก	36 (39.4)	25 (18.8)	11 (21.0)	10 (30.5)	82 (26.4)
	รวม	91 (100.0)	132 (100.0)	52 (100.0)	36 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 87.762$ df= 12 sig. =0.000 Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.32 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 49.0 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามรายได้ พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรรายได้ มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 74.082 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				รวม
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านความเป็นประโยชน์ ต่อสังคม	มีน้อย	3 (3.0)	39 (29.2)	0 (0)	11 (30.8)	53 (17.0)
	มีปานกลาง	49 (51.5)	63 (47.9)	30 (57.9)	11 (30.8)	153 (49.0)
	มีมาก	39 (42.5)	30 (22.9)	22 (42.1)	14 (38.4)	105 (33.8)
	รวม	91 (100.0)	132 (100.0)	52 (100.0)	36 (100.0)	311 (100)
$\chi^2 = 87.762$ df=12 sig. =0.000 Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.33 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.1 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามเงินออม พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรเงินออม มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 54.197 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีเงินออมที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	เงินออม				รวม
		ต่ำกว่า 2,500 บาท	2,501- 4,500 บาท	4,501 – 7,500 บาท	7,500 บาท ขึ้นไป	
ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอ และยุติธรรม	มีน้อย	36 (27.1)	25 (8.0)	25 (8.0)	8 (27.3)	75 (24.1)
	มีปานกลาง	63 (47.9)	33 (41.4)	33 (41.4)	22 (72.7)	162 (52.1)
	มีมาก	33 (25.0)	22 (50.6)	22 (50.6)	0 (0.0)	74 (23.8)
	รวม	132 (100.0)	80 (100.0)	69 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
$\chi^2=54.197$ df= 15 sig. =0.000 Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.34 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริม

สุขภาพ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 40.5 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามเงินออม พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรเงินออม มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 57.887 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีเงินออมที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	เงินออม				รวม
		ต่ำกว่า 2,500 บาท	2,501- 4,500 บาท	4,501 – 7,500 บาท	7,500 บาท ขึ้นไป	
ด้านสภาพการทำงานที่ ปลอดภัยและส่งเสริม สุขภาพ	มีน้อย	19 (14.6)	28 (34.4)	11 (36.4)	8 (27.3)	72 (23.2)
	มีปานกลาง	55 (41.7)	14 (17.2)	14 (45.5)	22 (72.7)	113 (36.6)
	มีมาก	58 (43.7)	38 (48.4)	5 (18.1)	0 (0.0)	126 (40.5)
	รวม	132 (100.0)	80 (100.0)	69 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=57.887$ df= 12 sig. =0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.35 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่

การงาน

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 45.0 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามเงินออม พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรเงินออม มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 69.844 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีเงินออมที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	เงินออม				รวม
		ต่ำกว่า 2,500 บาท	2,501- 4,500 บาท	4,501 – 7,500 บาท	7,500 บาท ขึ้นไป	
ด้านความก้าวหน้าและ ความมั่นคงในหน้าที่การ งาน	มีน้อย	11 (8.3)	8(10.3)	5 (8.0)	11 (36.4)	35 (11.3)
	มีปานกลาง	55 (41.7)	41 (51.7)	2 5(36.0)	19 (63.6)	140 (45.0)
	มีมาก	66 (50.5)	31 (38.0)	39 (44.0)	0 (0.0)	136 (43.7)
	รวม	132 (100.0)	80 (100.0)	69 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=69.844$ df= 12 sig. =0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.36 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 44.7 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามเงินออม พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรเงินออม มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 77.418 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีเงินออมที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	เงินออม				รวม
		ต่ำกว่า 2,500 บาท	2,501- 4,500 บาท	4,501 – 7,500 บาท	7,500 บาท ขึ้นไป	
ด้านโอกาสในการพัฒนา ขีดความรู้ความสามารถ	มีน้อย	30 (22.9)	22 (27.6)	8 (12.0)	8 (27.3)	68 (21.9)
	มีปานกลาง	36 (27.1)	27 (34.5)	22 (32.0)	19 (63.6)	104 (33.4)
	มีมาก	66 (50.0)	31 (37.9)	39 (56.0)	3 (9.1)	139 (44.7)
	รวม	132 (100.0)	80 (100.0)	69 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=77.418$ df= 12 sig. =0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.37 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.4 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามเงินออม พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรเงินออม มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 83.862 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีเงินออมที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	เงินออม				รวม
		ต่ำกว่า 2,500 บาท	2,501- 4,500 บาท	4,501 – 7,500 บาท	7,500 บาท ขึ้นไป	
ด้านการทำงานร่วมกันและ ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	มีน้อย	19 (14.6)	17 (20.7)	6 (8.0)	11 (36.4)	53 (17.0)
	มีปานกลาง	33 (25.0)	27 (34.5)	16 (24.0)	19 (63.6)	95 (30.5)
	มีมาก	80 (60.4)	36 (44.8)	47 (68.0)	0 (0.0)	163 (52.4)
	รวม	132 (100.0)	80 (100.0)	69 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=83.862$ df= 15 sig. =0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.38 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับด้านสิทธิส่วนบุคคล

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 36.0 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามเงินออม พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรเงินออม มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสิทธิส่วนบุคคล พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 69.758 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีเงินออมที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสิทธิส่วนบุคคล

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	เงินออม				รวม
		ต่ำกว่า 2,500 บาท	2,501- 4,500 บาท	4,501 – 7,500 บาท	7,500 บาท ขึ้นไป	
ด้านสิทธิส่วนบุคคล	มีน้อย	22 (16.6)	26 (31.0)	14 (20.0)	11 (36.3)	73 (23.5)
	มีปานกลาง	52 (39.6)	16 (20.7)	30 (44.0)	14 (45.5)	112 (36.0)
	มีมาก	58 (43.8)	38 (48.3)	25 (36.0)	5 (18.2)	76 (24.4)
	รวม	132 (100.0)	80 (100.0)	69 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=69.758$ df= 15 sig. =0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.39 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับด้านจังหวะชีวิต

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 43.4 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามเงินออม พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรเงินออม มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านจังหวะชีวิต พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 35.268 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีเงินออมที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านจังหวะชีวิต

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	เงินออม				รวม
		ต่ำกว่า 2,500 บาท	2,501- 4,500 บาท	4,501 – 7,500 บาท	7,500 บาท ขึ้นไป	
ด้านจังหวะชีวิต	มีน้อย	36 (27.1)	27 (34.4)	22 (32.0)	8 (27.3)	93 (29.9)
	มีปานกลาง	66 (50.0)	28 (34.5)	19 (28.0)	22 (72.7)	135 (43.4)
	มีมาก	30 (22.9)	25 (31.1)	28 (40.0)	0 (0.0)	83 (26.7)
	รวม	132 (100.0)	80 (100.0)	69 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
$\chi^2=35.208$ df= 12 sig. =0.000 Error = 0.0%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.40 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 49.2 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามเงินออม พบว่าทั้ง 4 กลุ่มประชากรเงินออม มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 67.776 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีเงินออมที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต การทำงาน	เงินออม				รวม
		ต่ำกว่า 2,500 บาท	2,501- 4,500 บาท	4,501 – 7,500 บาท	7,500 บาท ขึ้นไป	
ด้านความเป็นประโยชน์ต่อ สังคม	มีน้อย	16 (12.5)	14 (17.2)	14 (20.0)	8 (27.3)	52 (16.7)
	มีปานกลาง	71 (54.2)	38 (48.3)	22 (32.0)	22 (72.7)	153 (49.2)
	มีมาก	45 (66.7)	28 (34.5)	33 (24.0)	0 (0.0)	106 (34.1)
	รวม	132 (100.0)	80 (100.0)	69 (100.0)	30 (100.0)	311 (100)
	$\chi^2=67.776$ df= 12 sig. =0.000 Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.41 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.4 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามหนี้สิน พบว่าประชากรที่มีหนี้สินและไม่มีหนี้สินมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 17.079 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีหนี้สินที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ผู้มีหนี้สินส่วนใหญ่จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ผู้ไม่มีหนี้สินมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและน้อย ดังแสดงในตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอ และยุติธรรม	มีน้อย	38 (20.9)	36 (28.2)	74 (23.8)
	มีปานกลาง	108 (58.2)	55 (43.6)	163 (52.4)
	มีมาก	38 (20.9)	36 (28.2)	74 (23.8)
	รวม	184 (100)	127 (100)	311 (100)
	$\chi^2=17.079$ df= 5 sig. =0.004 Error = 11.1%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.42 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 40.8 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามหนี้สิน พบว่าประชากรที่มีหนี้สินและไม่ มีหนี้สินมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 18.350 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีหนี้สินที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ผู้มีหนี้สินส่วนใหญ่จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ผู้ไม่มีหนี้สินมีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ดังแสดงในตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านสภาพการทำงานที่ ปลอดภัยและส่งเสริม สุขภาพ	มีน้อย	35 (19.4)	36 (28.3)	71 (22.8)
	มีปานกลาง	80 (43.3)	33 (26.1)	113 (36.3)
	มีมาก	69 (37.3)	58 (45.6)	127 (40.8)
	รวม	184 (100)	127 (100)	311 (100)
	$\chi^2=18.350$ df= 4 Sig=0.001 Error = 11.1%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.43 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 43.1 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามหนี้สิน พบว่าประชากรที่มีหนี้สินและไม่มีหนี้สินมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 25.065 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีหนี้สินที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ผู้มีหนี้สินส่วนใหญ่จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ผู้ไม่มีหนี้สินมีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ดังแสดงในตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านความก้าวหน้าและ ความมั่นคงในหน้าที่การ งาน	มีน้อย	9 (4.6)	28 (21.7)	37 (11.9)
	มีปานกลาง	93 (50.7)	47 (37.0)	104 (33.4)
	มีมาก	82 (44.7)	52 (41.3)	134 (43.1)
	รวม	184 (100)	127 (100)	311 (100)
$\chi^2=25.065$ df= 4 Sig=0.000 Error = 0.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.44 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 44.7 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามหนี้สิน พบว่าประชากรที่มีหนี้สินและไม่มีหนี้สินมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 22.644 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีหนี้สินที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วยกล่าวคือ ผู้มีหนี้สินส่วนใหญ่จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ผู้ไม่มีหนี้สินมีคุณภาพชีวิตการทำงานมากและน้อย ดังแสดงในตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านโอกาสในการพัฒนา ขีดความรู้ความสามารถ	มีน้อย	30 (16.4)	38 (30.4)	68 (21.9)
	มีปานกลาง	74 (40.3)	30 (23.9)	104 (33.4)
	มีมาก	80 (43.3)	59 (45.7)	139 (44.7)
	รวม	184 (100)	127 (100)	311 (100)
$\chi^2=22.644$ df= 4 Sig=0.000 Error = 0.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.45 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 49.2 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานน้อยและเมื่อจำแนกประชากรตามหนี้สิน พบว่าประชากรที่มีหนี้สินและไม่ มีหนี้สินมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานน้อยเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 21.568 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีหนี้สินที่แตกต่างกันจะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ผู้มีหนี้สินส่วนใหญ่จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ผู้ไม่มีหนี้สินมีคุณภาพชีวิตการทำงานมากและน้อย ดังแสดงในตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านการทำงานร่วมกันและ ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	มีน้อย	22 (12.0)	31 (23.9)	153 (49.2)
	มีปานกลาง	66 (35.8)	30 (23.9)	96 (30.9)
	มีมาก	96 (52.2)	66 (52.2)	72 (23.2)
	รวม	184 (100)	127 (100)	311 (100)
$\chi^2=21.568$ df= 5 Sig=0.001 Error = 20.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.46 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับด้านสิทธิส่วนบุคคล

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 40.5 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากและเมื่อจำแนกประชากรตามหนี้สิน พบว่าประชากรที่มีหนี้สินและไม่มีหนี้สินมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานมากเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแลว้หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านสิทธิส่วนบุคคล พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 11.164 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.048 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีหนี้สินที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ผู้มีหนี้สินส่วนใหญ่จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ผู้ไม่มีหนี้สินมีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ดังแสดงในตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านสิทธิส่วนบุคคล

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านสิทธิส่วนบุคคล	มีน้อย	36 (19.4)	37 (28.3)	73 (23.5)
	มีปานกลาง	74 (40.3)	38 (30.4)	111 (35.7)
	มีมาก	74 (40.3)	52 (41.3)	126 (40.5)
	รวม	184 (100)	127 (100)	311 (100)
	$\chi^2=11.164$ df= 5 Sig=0.048 Error = 20.0%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.47 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับด้านจังหวะชีวิต

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 43.4 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามหนี้สิน พบว่าประชากรที่มีหนี้สินและไม่มีหนี้สินมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านจังหวะชีวิต พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 66.129 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.004ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีหนี้สินที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ผู้มีหนี้สินส่วนใหญ่จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ผู้ไม่มีหนี้สินมีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ดังแสดงในตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านจังหวะชีวิต

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านจังหวะชีวิต	มีน้อย	55 (29.9)	40 (31.5)	95 (29.9)
	มีปานกลาง	99 (53.8)	33 (26.0)	132 (43.3)
	มีมาก	30 (16.4)	54 (42.6)	84 (26.7)
	รวม	184 (100)	127 (100)	311 (100)
	$\chi^2=66.129$ df=4 Sig=0.000 Error = 0.0%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.48 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ผลการศึกษาจากประชากร 311 คน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 49.5 มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางและเมื่อจำแนกประชากรตามหนี้สิน พบว่าประชากรที่มีหนี้สินและไม่มีหนี้สินมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลางเหมือนกับประชากรส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 21.645 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ เมื่อประชากรมีหนี้สินที่แตกต่างกัน จะมีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ผู้มีหนี้สินส่วนใหญ่จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานมาก ผู้ไม่มีหนี้สินมีคุณภาพชีวิตการทำงานปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 4.58

ตารางที่ 4.58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ตัวชี้วัดดัชนี คุณภาพชีวิตการทำงานใน ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต การทำงาน	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านความเป็นประโยชน์ต่อ สังคม	มีน้อย	22 (11.9)	30 (23.9)	52 (16.7)
	มีปานกลาง	99 (53.7)	55 (43.5)	154 (49.5)
	มีมาก	63 (34.4)	42 (32.6)	105 (33.8)
	รวม	184 (100)	127 (100)	311 (100)
	$\chi^2=21.645$ df=4 Sig=0.000 Error = 0.0%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

ผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ อายุ เพศ ประสบการณ์การทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เงินออม และหนี้สิน กับคุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่ การงาน ด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ความสามารถ ด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านสิทธิส่วนบุคคล ด้านจังหวะชีวิต ด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงานและด้านจังหวะชีวิต ส่วน อายุ ประสบการณ์การทำงาน รายได้ เงินออม และหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 8 ด้าน

ตารางที่ 4.59 แสดงความความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานกับข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	ตัวชี้วัดดัชนีคุณภาพชีวิตการทำงาน							
	ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและ ยุติธรรม	ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัย และส่งเสริมสุขภาพ	ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคง ในหน้าที่การงาน	ด้านโอกาสในการพัฒนาขีดความรู้ ความสามารถ	ด้านการทำงานร่วมกันและ ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	ด้านสิทธิส่วนบุคคล	ด้านจังหวะชีวิต	ด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม
เพศ	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์
อายุ	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์
ประสบการณ์การทำงาน	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์
รายได้	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์
เงินออม	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์
หนี้สิน	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved